

PIGESPEJDERNE

Jenssen
38.

Nº 2 FEBRUAR 1938

Det danske Pigespejder- korps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND
Hr. Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, København Ø.

BESTYRELSENS FORMAND
Fru Suzanne Lassen, Bækkeskov pr. Tappernøje.

SPEJDERCHEF
Frk. Elisabeth Flagstad, Spejderskolen, Korinth, Fyn. Telf. Korinth 67.

KORPSKONTORET
Spejderskolen, Korinth. Fyn. Telf. Korinth 67. Postgiro 38427.

INTERNATIONAL SEKRETÆR
Souschef Komtesse Naka Haugwitz, Villa »Rocca«, Korinth, Fyn.

KORPSETS DEPOT OG KONTOR I KØBENHAVN
Vester Voldgade 94. Postgiro 40673. Telf. Byen 2573 x.

»PIGESPEJDERNE«
Redaktør Fru Hanna Lund, Læssøegade 198, Odense. Telf. 7104.

BLADETS ADMINISTRATION
Frk. Anne Marie Rasmussen, Søndergade 7, Odense. Postgiro 36302.

»FØRERBLADET«
Redaktør Karen Hartvig, Voldgade 15, Sønderborg. Postgiro 33633.

Korpset meddeler...

Ny Division: Skamlingsbanke Divisionen oprettes fra 1. Febr. med konstitueret Divisionschef Frk. Grethe Biering, Sønderborg, som Leder. Divisionen bestaar foreløbig af Haderslev og Toftlund Troppe.

Ny Tropsfører: Vildgæssene fra Sarjektjokko. Tropsfører Frk. Irene Brandt-Erichsen, Lille Colbjørnsensg. 10, København V.

Nye Troppe: II. Odense. Tropsfører Frk. V. Bruun de Neergaard, Kochsgade 83, Odense.

III. Odense. Tropsfører Fru Hanna Lund, Læssøegade 198, Odense.

Brædstrup. Tropsfører Frk. M. Guldbech Clausen, Brædstrup.

Skanderborg. Tropsfører Fru Erna Jørgensen, Nørregade 7, Skanderborg.

Løgstør. Tropsf. Frk. E. Kjældgaard, Løgstør.

Københavns Seniortrop. Tropsførere Fru D. Hartnach og Frk. K. Prior.

Depotet meddeler...

Paa Depotet kan for 15 Øre købes et Særtryk af Bladets Midtersider til at hænge op i Tropslokalet o. l.

De Spejdere, der ønsker at faa deres Spejderblade indbundet, maa indsende Bladene inden 15. Marts. Bladene bliver indbundet i blaat Shirting. Pris 3,50 Kr. pr. Bind. En eller to Aargange sammen.

Til Glæde for alle de Spejdere, der ikke kan holde deres Hatte pæne, har Depotet nu indført en Hat, der er stærkere end de andre, den er noget sværere og vil kunne staa for flere vaade Parader uden at se ynkelig ud.

Prisen for den nye Slags Hatte er 6,50 Kr.

Post-box: 20 ungarske Pigespejdere ønsker at korrespondere med danske Pigespejdere. Sprog: Tysk. Adresser faas hos Fru From-Petersen, Nykøbing F. Husk Svarporto.

Piger = Spejderne

Udgivet af Det danske Pigespejderkorps
Redigeret af Fru Hanna Holmblad Lund

Nr. 2 * Februar 1938

Hvor
samles
vi - ?

Se engang paa Kortet paa Midtersiderne og læg Mærke til, hvor spredt rundt i Landet vi blaa Pigespejdere er. Hvor er det, alle Traadene løber sammen, der forbinder os, saa vi trods Afstande er en Helhed? Det ved selv den mindste lille Blaamejse: Paa Spejderskolen i Korinth.

Spejderskolen er for udenforstaaende et noget villedende Navn. Skolen er en Husholdnings-skole, og alle unge Piger kan blive Elever der, men medens de er paa Skolen, skal de staa i Det danske Pigespejderkorps og bære Korpsets Uniform. I 1922 begyndte Frøken Flagstad sin Skole, og hvert Aar siden har den samlet en ny Flok unge Piger, som har lært Husholdning med alle

dertil hørende Fag og som har prøvet, hvordan det er at færdes et Sted, hvor Ledelsen er præget af Spejdereaand, og hvor Spejdertonen hersker. — Af den store Flok gamle Elever er den største Procent ikke aktive Spejdere mere, men de er alligevel paa mange Maader en Støtte for vort Korps. De véd, hvad Det danske Pigespejderkorps er, og de mindes deres Tid paa Skolen — og i Korpset — med Glæde, det ser vi af, at gamle Elever er meget trofaste mod Skolen. Og en stor Del staar i Øjeblikket i Korpset, ja mange har i de senere Aar taget fat som Førere. Bare gamle Elever evnede at føre med sig ud i Tropene den rene Tone og Idealisme, som de kender fra og véd hersker paa Spejderskolen.

Spejderglæden, som præger Skolen, er som en Magnet, der drager alle os Pigespejdere. Vi faar praktisk Hjælp, Instrukser for Arbejdet, for Forretningsgangen m. m. fra Korpskontoret paa Skolen — ja, men det er ikke det vigtigste. Fra Spejderskolen henter vi Arbejdsglæde til at gaa videre, vi henter Lyst og Begejstring for vor Sag fra et Førerstævne dernede — fra en Lejr — fra et Besøg hos Chefen. Selve Skolen med det stadig pulserende Liv, som det leves daglig Aar ud og Aar ind, staar for os som et levende, klart Bevis paa, at et Idéal kan plantes paa Jorden, og naar vi ser alle Elevernes Smil og glade Ansigter, giver det os Tro paa Værdien i Spejderbevægelsen, der, hvor den rette Fører staar i Spidsen.

Skolen er Spejderchefens, og den er helt præget af hendes Personlighed. Medens hun har arbejdet sin Skole frem, har hun staaet i Spidsen for vort Korps. Det har været en Lykke, at saa mange Spejdere og Førere har kunnet færdes paa Skolen og personlig lært Chefen at kende. At Chefen gennem sin daglige Gerning paa Skolen færdes mellem saa mange Unge gør, at hun

Korpslejr med Brahetrolleborg Slot og Park i Baggrunden

stadig forstaar dem, og de lærer at forstaa hende — det bærer Frugt ud over hele Korpsset.

Men der er mere, der knytter os Pigespejdere til Korinth — nævn Navnet „Brahetrolleborg“ og Ansigter straal, for til „Brahetrolleborg“ er der knyttet de bedste Minder. Vi skal helt tilbage til 1921, da var der første Gang Lejr her, og siden har Korpsset Gang paa Gang kaldt til Samling paa eller i Nærheden af „Brahetrolleborg“. Afdøde Lensgreve Reventlow og Lensgrevinde Reventlow har vist Pigespejderne umaadelig Gæstfrihed og givet os ideelle Betingelser for Gennemførelse af vore Samlingslejre. Disse Lejre har sat sit Præg paa Korpsset, de har skabt Sammenhold og ens Maader at arbejde paa — og de har frem for alt givet os Lejlighed til at lære hinanden at kende, store og smaa, unge og gamle, nye, smaa Spejdere og veltjente Førere med Skulderdistinktioner og mange Stjerner paa Kraven.

Ja, danske Pigespejder, du maa være taknemmelig for, at saa store Menneskevenner som Grevefamilien paa „Brahetrolleborg“ saa igennem Spejderkorpsets famlende Begyndelse ind til Sagens Kerne og hjalp de, der arbejdede paa at skabe Korpsset. Uden Lensgrevens og Lensgrevindens Hjælp havde Chefen heller ikke paa saa tidligt et Tidspunkt kunnet realisere sin Tanke om Oprettelse af sin Spejderskole, og der skabt sin Borg, der blev Korpssets faste Tilholdssted gennem Storm og Stille.

„Brahetrolleborg“ — „Spejderskolen“, to Navne, der er uløselig knyttet til Det danske Pigespejderkorps.

Red

Den som tjener, han er størst

Af et Foredrag holdt for Spejderførere
i Hjørring den 16. Januar 1938

Engang Spejder, altid Spejder, sagde vi i min Spejdertid, og maaske er det derfor, at mit Hjerte tager saa underligt fat, naar jeg ser jer komme marcherende i de kvikke Uniformer, med Trommer og Fløjter, med Standarter og Dannebrog afsted til Vinterens Parader eller Sommernes friske Lejre. Misundelig paa jer er jeg ikke, men hvem der igen var med!

Ud over Danmark! Ud i Naturen og se al den Herlighed, den har til os. Storskoven eller Sæbygaard, Lønstrups forrevne Klitter og Løkkens brede Strand, Tolnes lynggroede Bakker og Vildmosens vidtstrakte Flade, Jyllands brede Storhed, Fyns smilende Ynde, Sjællands afvekslende Natur, som vi har set det paa vore Ture en enkelt Dag eller en Sommerferie igennem, er det ikke netop det, som Spejderbevægelsen vil lære os, at vi skal elske dette Land.

Det skal ikke være en Kærlighed med Ord og Stemninger, men det skal være en Kærlighed, som tjener. Du og jeg har som Spejdere lovet at vi vil tjene dette Land, og der er Brug for din og min Tjeneste.

Der er to smaa Ord, som Danmark i Dag trænger til, at alle vi, der holder af vort Fædreland, nemmer og fører ud i Praksis, og det er Ordene Pligt og Ansvar. Det er ikke Egoisme, vor Tid trænger til, men det er Næstekærlighed og Samfundsfølelse. Det er Forældrenes Forstaaelse af deres Pligt overfor deres Børn, men det er i lige saa høj Grad Børnenes Forstaaelse af deres Pligt over for deres Forældre. Det er ikke Kravet om Ret, men Opfyldelsen af Pligt, som skaber det bedste Samfund. Det er ikke at klare sig selv, men at handle, som vi ønsker, at andre skal handle over for os. Det er Forstaaelsen af, at hvad vi gør, vil kunne komme til at ramme andre, og derfor har vi et Ansvar for vore Kammerater og vore Medmennesker.

En ung Mand formede sit Syn paa Fædrelandskærlighed omtrent saaledes: Der er intet Land i Verden, der er saa lille, at det ikke har

Krav paa den største Kærlighed. Vort Land er kun lille, men vi kan ikke ofre det for stor en Kærlighed, derfor er jeg lykkelig og stolt over, at har vi end vore Standarter, som skiller Patrulje fra Patrulje og Trop fra Trop, saa vajer over os alle Dannebrog, som samler Trop efter Trop, Patrulje efter Patrulje over hele Danmark til eet stort Fællesskab i Spejderbevægelsen.

Men der er maaske en eller anden, der vil sige, at Spejderbevægelsens Maal er jo internationalt. Den vil binde ud over alle Landegrænser al Ungdom sammen. Det er ikke helt rigtigt, for Baden-Powells første Tanke var ikke international, men national, og det er stadig det første, men jeg vil ogsaa hævde, at der ikke kan findes nogen sand Internationalisme i Ordets bedste Forstand, uden at der findes en sand Nationalisme, thi kun den, der for Alvor har lært at elske sit Land, kan sætte sig ind i, at andre elsker deres Fædreland, og derfor forstaa og respektere denne Fædrelandskærlighed. Det er den eneste Mulighed for at skabe Fred i Verden, at vi lærer gensidig at føle det som en Pligt og at Ansvar at respektere hinanden, og her har du og jeg vor Opgave, vor Indsats at øve.

I Pligt og under Ansvar skal vi tjene vort Land og vort Folk, thi den, som tjener, han er størst, men ingen har tjent saa meget som han, der tog en Tjeners Skikkelse paa sig og gik hernede paa Jorden for at tjene alle Mennesker, som var lydig saa han tog endda Døden paa sig for Menneskenes Synds Skyld, Jesus Kristus, som gennem sin Tjeneste blev den største. I hans Fodspor skal vi gaa, tjene og ofre i Pligt og under Ansvar, saa udretter vi det meste og naar det største. Udfyldelsen af selve Spejderaadens Krav.

Poul Thomsen.

Aaret, der gik

I 1937 er der oprettet 14 nye Troppe og 3 Troppe er nedlagt, Korpset er vokset med ca. 500 Spejdere.

Af større Begivenheder i Korpset kan nævnes, at i Juli Maaned afholdtes Korpsets første Patruljeførertræningslejr ved Brahetrolleborg. 200 Patruljeførere fra mange forskellige Troppe

deltog, og mange Førere instruerede. Spejderchefen var Lejrchef. Lejren fik et saa vellykket Forløb, at det sikkert ikke er sidste Gang, Korpset kalder Patruljeførerne sammen. Hendes kgl. Højhed Kronprinsesse Ingrid deltog i to Dage i Lejren og boede paa Lejrpladsen i Telt.

I September oprettede Korpset et Kontor i København, hvor Frk. Stjernswärd blev Sekretær. Kontoret er i samme Hus som Korpsets Depot. Dette faste Tilholdssted i København har været til stor Hjælp for Troppene dér.

I Oktober deltog Korpset med 1025 Spejdere i de danske Spejderkorps' Parade for Hans Majestæt Kongen i Anledning af Kongens 25 Aars Regeringsjubilæum.

I Løbet af Efteraaret er der 6 forskellige Steder i Landet sammenkaldt til Førerstævner for

Tropsførere, Assistenter og Tropsraadsmedlemmer. Stævnerne holdtes 2 Gange hvert Sted, nemlig i Slagelse, Nordsjælland, Svendborg, Fredericia, Aarhus, Aalborg. Forskellige Førere instruerede og Spejderchefen var til Stede ved et Møde hvert Sted. Disse Stævner viste sig at være en god Hjælp for Førerstaben og styrkede Samarbejdet.

Fra Korpskontoret er der i Aarets Løb udstedt flere internationale Spejderpas og Korpset har været repræsenteret af 4 Førere paa det skandinaviske Førerstævne i Norge i Paasken, 17 Spejdere med Fører var i den norske Korpslejr i Juli, 5 Førere i Scotland og 7 Seniorspejdere i Czekoslovakiet. En Spejder var Juliette Low Fondets Gæst i den amerikanske Jubilæumslejr i Amerika.

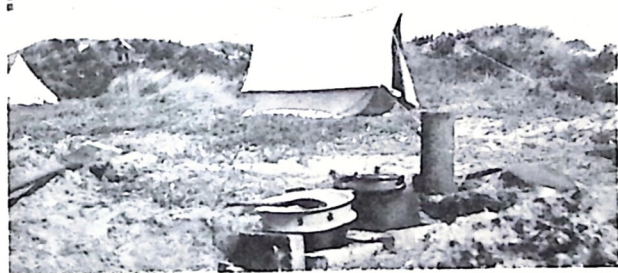
Kongen og Kronprinsen vandrer gennem Pigespejdernes Skov af Standere og Fane

Saa snart Solen begynder at faa Magt for Alvor, søger Spejderne ud i Lejr — først ud for at se, om Bøgen er sprunget ud. Pinselejren skal ligge i Skoven, og vi véd, at Troppens Bagermester ikke vil snyde os for de varme Morgenboller.

Paa Udflugterne
fra Lejren gaar
Vejen somme-
tider over Sten
og Ler langs
Stranden,

Sommerlejren lægger vi ved Havet. Maaske er Sandet ikke holdbart nok til at bygge Feltkomfur i, men saa laver vi et Komfur af Sten.

men det er kun
spændende —
og jeg skal huske
at skrive om det
hele, naar jeg
skriver hjem.

Tiden i Lejren gaar hurtigt, og en skønne Dag maa vi vandre med Madrasvaarene op til Gaarden og tømme Halmen ud — den Halm, vi har sovet saa dejligt paa.

Maden er god, og
vi véd, at Køk-
kenassistenten
gerne henter en
ny Forsyning.

Men selv om Sommerlejren er forbi, er der endnu Tid til Week-end Lejre og Heldagsture, og saa gælder det om at komme ud at se berømte Steder og smuk Natur.

En „Maskinsgade“ bliver helt spændende, naar den indtræffer lige ved det historiske Børglum Kloster,

og det kan vel nok kaldes en Oplevelse at gaa Tur paa et af Læsøs berømte Tangtage og nyde Udsigten fra Toppen af en af Skorstene.

Blaamejserne oplever mange spændende Ting. Om Vinteren er der Møderne med Leg og Sang og alle de mange Arbejder til Prøverne — og Søndagsturene, hvor Blaamejsen opdager, at hun udmærket kan følge med paa en Tur, der er temmelig lang. Maaske er der lagt Spor til at følge, men det er ogsaa morsomt bare at gaa Tur og lære hele Omegnen af Byen at kende.

Men naar det saa bliver Sommer, pakker Blaamejserne en Lørdag Eftermiddag deres Rygsæk og stiller sig forventningsfulde op paa Bane-
gaarden,

og Toget fører dem ud til et Sommerhus ved Vesterhavet, hvor store Spejdere er parat til at lave Maden, saa Blaamejserne kun skal tænke paa at bade, lege og nyde Solskinnet.

Det kan ogsaa hænde, at Toget fører Blaamejserne ud til en stor Gaard, hvor Haven er en dejlig Tumbleplads, og hvor der er morsomme Dyr af alle Slags — her er der en, der har været saa heldig at fange en lille Kattekillling.

Og naar Blaamejserne sover i Laden paa saadan en stor Gaard, viser de, at de ogsaa kan slaa Lejr og lave Mad paa Feltkomfur. Maaske er det klogest at lade Føreren lave selve Maden, men de kan nok selv hente Vand, skrælle Karotter og vaske op!

En skønne Dag kommer der Bud fra en af Nabobyerne, at nu skal Blaamejserne komme og vise, hvad de duer til. Saa tager de afsted og kommer til at bo hos Blaamejserne i den By.

Næste Dag bliver de delt i Hold og leger en spændende Leg med mange Prøver. Det dygtigste Hold faar maaske en Sølvpokal, der skal vindes 3 Gange, før de maa beholde den.

Saadan en Leg kalder man Turnering, men den er ikke nær saa slem, som det lyder.

Hvad der kommer

Den nordiske Patruljeførerlejr afholdes ved Aabenraa d. 2.—9. Juli 1938.

Fra de tre andre nordiske Lande er der inviteret 40 Patruljeførere og -assistenter fra hvert Korps. Prisen for Lejren er 20.00 Kr. foruden en à to Udflugter til henholdsvis 4.00 og 7.00 Kr. for dem, der har Lyst.

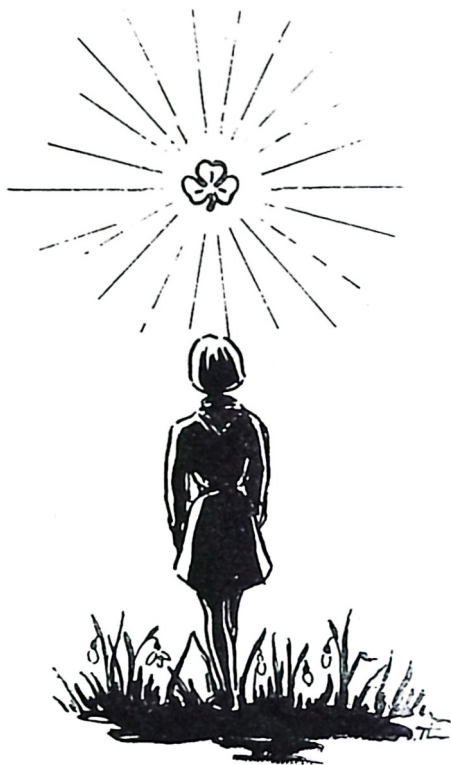
Lejren bliver en Teltlejr, Programmet vil omfatte Instruktion i praktisk Stof, Lege, Foredrag

og Øvelser, som delvis bliver ledet af skandinaviske Førere.

Fra K. F. U. K.-Spejderne og Det danske Pige-spejderkorps kan der deltage 100 fra hvert Korps.

Deltage kan Patruljeførere og -assistenter over 14 Aar. De 100 Pladser vil blive fordelt efter Divisionens Størrelse, Spejderne medbringer personligt Lejrudstyr, tydeligt mærket med Navn eller Divisionsnummer. Til Lejrkittlen maa kun bruges Lejrhue eller hvid Hue, husk solidt Fodtøj — Telte og det øvrige Lejrudstyr vil Korpset sørge for.

HYAZINTHEN

O Fryd og Lærkesang! Den frostblaa Vinter
var stavret bort, April kom dansende,
i Haven lyste Crocuskransene,
solvarm var Luften, sød af Hyazinther.

Af alle Løgene kun eet mig sveg,
og vredt jeg det til Regnskab krævede.
Da fik jeg Øje paa en dødningbleg,
krumbøjet Blomst, som Leret hævede.

Af Gartneren, som lagde den i Mulde,
var Spiren vendt med al sin sugende
Lyslængsel nedad mod det knugende
haabløse Mulm, hvor der var Død og Kulde.

Men se! Dens Villie lod sig ikke vende,
den stred sig op imod sin Kærlighed.
Tit var det, som dens Vej fik aldrig Ende —
nu stod den dog i Lysets Hærlighed.

Og Dag for Dag den ranker friere
sin Blomsterstængel; Solen giver Farve.
Thi Lysets Børn skal ogsaa Lyset arve,
skal sørge tit, men sejre tiere!

Valdemar Rørdam

Indmeldelsesblanket faas hos Divisionschefen, og paa Indmeldelsesblanketten beder vi jeres Forældre skrive under paa, om I maa bade eller ikke, ligesom I bedes skrive hvilken Sygekasse I er i, og hvilket Nummer I har. Mærkesedler til Bagage vil blive tilsendt.

Der vil blive to Udflugter fra Lejren samme Dag; den korteste (ca. 4.00 Kr.) antagelig til Sønderborg, Dybbøl, Graasten, den længere (ca. 7.00 Kr.) foruden til disse Steder ogsaa til Tønder, Møgeltønder og Højer, nærmere Oplysninger vil blive givet senere.

Jeg beder Troppene om at gøre hvad de kan, for at sende en Patruljefører til denne Lejr. Tænk paa den gode Chance her er for vore Pa-

truljeførere til at være sammen med jævnaldrende Kammerater fra andre Korps, med hvem de kan tale om deres fælles Arbejde, deres Erfaringer, Glæder, Vanskeligheder, hvor de kan lære af hinanden og komme hjem igen til Troppen med nye Impulser, gode Idéer og med endnu større Forstaaelse af det internationale Kammeratskab mellem Spejdere.

Og du Patruljefører, som faar Chansen for at være med, tænk paa, at hvis Lejren skal blive en virkelig god Lejr, hvor man mærker at Spejderandaanden raader, hvor Arbejdsglæden lever og hvor vi har Lyst til at gøre det saa godt for hinanden som muligt, saa afhænger det af hver enkelt Spejder, ogsaa af dig. Chefen.

Handelsrejsende

Ældre Dame

Hr. Ohrström

Husholdningselev

Blaamejse

Bolette

Fru Snack

Husmand

Skuespillerinde

Blaamejsens Rejse

Af Suzanne Lassen

1. SCENE

Foregaar i en Jernbanekupé.

Siddende til venstre: Filmsskuespillerinden Frk. Stjerne, en Handelsrejsende, en Husholdningselev.

Siddende til højre: Lille Bolette, Fru Snack, Husmanden, en Blaamejse. (Den sidste har taget Huen af og sidder saa godt som skjult i Krogen bag Husmanden.)

Husholdningseleven sover. Ohrström kommer pustende ind.

Hr. Ohrström:

„Goddag — Goddag — her findes vel ikke en Plads til mig.“

(sætter sig paa den tomme Plads mellem Frk. Stjerne og den Handelsrejsende)

„Puh — der var jeg nær kommet for sent til Toget. Jeg blev sinket af Pigespejderparaden, det er osse det utroligste, man skal finde sig i. Havde det endda været en Drengeparade, men disse Pigeboørn i Uniform, dem har jeg ikke meget til overs for.“

Frk. Stjerne:

(taler lidt affekteret)

„Jeg ikke heller — det er en Uskik. Det ender med, at Pigeboørn er ganske ligeglade med deres Ydre, og en ung Pige skal nu være kvindelig og soigneret.“

Den Handelsrejsende:

(ser beundrende paa hende)

„Frøken! det var som talt ud af mit Hjerte.“

Fru Snack:

„Men er denne Spejderbevægelse da ikke ganske god? Jeg har altid forstaaet, at det var godt for de unge at blive Spejdere.“

Hr. Ohrström:

„Saa er De vist forkert afmarcheret min gode Frue. — Spejderbevægelsen, og navnlig Pigespejderbevægelsen, er efter min Mening dødsdømt, hvad skal det til at uddanne Pigeboørn til Soldater? — Der var saamænd en Herre, der spurgte mig forleden, om mine Døtre skulde være Spejdere. „De kan tro nej,“ svarede jeg.“

Husmanden:

(paa Lollandsk eller hvad som helst anden Dialekt)

„Mine Tøse skal spille me osse holde sig hjemme paa Lodden.“

Lille Bolette:

(med høj klar Stemme)

„Mor! maa jeg ikke nok faa Lov at blive Spejder?“

Fru Snack:

„Men kære Barn, hvor kan du dog spørge om saadan noget.

(henvendt til Hr. Ohrström)

Det interesserer mig at høre, hvorfor De egentlig har saa meget imod Pigespejderne.“

Hr. Ohrström:

„Det skal jeg saamænd gerne sige Dem, Frue. Først og fremmest er jeg imod Lejrlivet, denne Liggen ude om Natten er forkastelig.“

Husholdningseleven:

(vaagner)

„Hvem ligger ude om Natten?“

(faar ingen Svar og sætter sig igen til at sove i sit Hjørne)

Hr. Ohrström:

(fortsætter)

„og saa kan jeg ikke fordrage Tonen — Tensdensen — dette Fanden i Voldske, denne Mangel paa Respekt for de ældres Mening. Jeg hørte forleden om et Pigeboørn, der i øsende Regnvejrsøjlede ned ad en Aa i Kano, skønt hendes Tante paa det bestemteste havde raadet hende fra det; men hun lod haant om den gamle Dames Raad.“

Lille Bolette:

„Mor — maa jeg ikke nok blive Spejder?“

Fru Snack:

„Stille, Barn!“

Hr. Ohrström:

„Saa hørte jeg ogsaa om et andet Tilfælde, hvor et tretten-fjorten Aars Pigeboørn havde taget hele Kommandoen ved et Ulykkestilfælde, skønt der var flere voksne til Stede.“

Fru Snack:

„Gjorde hun virkelig! — — Gjorde hun det godt?“

Hr. Ohrström:

„Det ved jeg ikke, jeg ved kun, at den Tilskadekomne døde.“

Den Handelsrejsende:

„Han var maaske død alligevel.“

Lille Bolette:

„Mor — jeg vil meget gerne være Spejder!“

Fru Snack:

„Ti dog stille, Barn!“

2. SCENE

Ældre Dame:

(kigger ind i Kupéen og spørger)

„Her findes vel ikke en Plads? — jeg kommer fra den anden Ende af Toget, og der har ikke været en Plads at opdrive.“

De Rejsende:

(i Munden paa hinanden)

„Der er heller ingen Plads her.“

Blaamejsen:

(rejser sig)

„De maa gerne faa min Plads.“

Ældre Dame:

„Tak, min lille Ven!“

(sætter sig, Blaamejsen stiller sig med Ryggen til de andre og ser ud af Vinduet)

Husmanden:

„Ham den tilskadekomne, hva' dyed han a'?“

Hr. Ohrström:

„Det kan jeg ikke huske — men hvad var det nu, jeg vilde sige —! Aah jo, jeg vilde fortælle Dem, at jeg læste forleden om to Spejdere, der nær havde tændt Ild i en Skov, da de var ved at lave Mad.“

Husholdningsseleven:

(vaagner igen)

„Hvem var ved at lave Mad — var det Husholdningsselever?“

Hr. Ohrström:

(irriteret)

„Nej, det var Pigespejdere.“

Lille Bolette:

„Mor, jeg vil gerne være Spejder.“

Fru Snack:

„Ti dog stille, Bolette.“

Husmanden:

„Stikker de Ild paa Skovene? — det burde jo meldes til Politiet!“

Fru Snack:

„Brændte Skoven rigtig?“

Hr. Ohrström:

„Nej, men den kunde udmærket godt være brændt.“

Frk. Stjerne:

„Det med Skovene, det interesserer mig ikke,

men jeg kan ikke lade være med at tænke paa, hvor daarligt det maa være for Pigeboørn aldrig at høre om andet end Sport og Narrestreger. Personlig kan jeg heller ikke fordrage den grove Mundering, før eller senere maa den paavirke Børnenes Væsen.“

Den Handelsrejsende:

„Det er som talt ud af mit Hjerte, Frøken!“

Frk. Stjerne:

„Tænk at gaa med Rem under Hagen, Dolk i Bæltet, Fedtlædersstøvler og Fløjte i Lommen.“

Lille Bolette:

„Mor, jeg vil gerne være Spejder.“

Ældre Dame:

„Undskyld, at jeg blander mig i Samtalen; men inden jeg skal ud ved næste Station, vil jeg gerne have Lov til at sige, at jeg har faaet det Indtryk af mine Medrejsendes Samtale, at de taler om noget, de slet ikke har Forstand paa. Jeg har nemlig selv haft en Del med Pigespejderne at gøre og kun høstet gode Erfaringer. — Jeg kan give dem et nærliggende Eksempel. Da jeg stak Hovedet ind ad Kupédøren før, var der kun een, der tilbød mig sin Plads. Hun har været saa stille, at der er ingen, der har lagt Mærke til hende. Vend dig nu om, lille Ven, og tag Huen paa, saa at de kan se, at du er Spejder.“
(Blaamejsen vender sig om mod de andre og tager Huen paa. Pinlig Pause. Ohrström rømmer sig)

Lille Bolette:

(begejstret)

„Mor, jeg vil gerne være Spejder.“

Fru Snack:

„Ja, ja, mit Barn, jeg skal tænke over det.“
(Ældre Dame rejser sig og tager sit Tøj)

Ældre Dame:

„Farvel du søde, lille Blaamejse, og Tak endnu en Gang fordi du undte en træt, gammel Dame din Plads.“

Blaamejsen:

„Det vilde enhver Spejder have gjort!“
(den ældre Dame er naaet hen til Døren, hun vender sig og siger)

Ældre Dame:

„Ja — det er jo netop det, jeg véd.“

Motto:
"Vær
beredt"

Div. chef, Frk. Meulengracht

Div. chef, Frk. V. Buchwald

Div. chef, Fru Ida Thorbek

Frk. Inge Ehrenskjöld

Korpssekr., Frk. Inge Jessen

Fru From Petersen

Frk. Märta Stjernsward

Div. chef, Frk. M. Kloch

Red. Fru Hanna Lund

1. Febr.
1938

Limfjord Division
Thisted 24

Aarhus Division

I. Aarhus	27
II. "	36
IV. "	48
V. "	18
Dr. Dagmar	41
Hadsten	18
	188

Div. chef, Frk. M. Christiansen

Tjele Division

Hobro	39
Randers	44
Viborg	52
	135

Div. chef, Fru Lilly Schleicher

Himmelbjerg Division

Silkeborg	39
Herning	19
Horsens	41
Odder	12
Skanderborg	18
Brædstrup	12
II. Silkeborg	54
Hammel	23
	218

Div. chef, Fru L. Stærke

Marsk Division

Ribe	40
Logumkloster	11
Tønder	70
	121

Div. chef, Fru M. Svith

Djursland Division

Grenaa	35
--------	----

Div. chef, Fru Jenny Jacobsen

Spejderchef, Frk. Flagstad

Nørrejske Division

I. Aalborg	91
II. "	19
Logstor	7
	117

Antvorskov Division

Slagelse	71
Korsør	33
Soro	21
Næstved	48
Skelskør	26
	199

Hroar Division

Ringsted	40
Roskilde	40
	80

Bornholms Division

Ronne	37
-------	----

Hede Division

Lemvig	16
Holstebro	26
Struer	7
	49

**DET DANSKE
PIGESPEJDERKORPS**
Stiftet 10. Oktober 1910

Olaf Ryes Division

I. Fredericia	40
II. "	36
Kolding	70
Vejle	22
	168

Div. chef, Frk. V. Honoré

Blaavand Division

Esbjerg	39
Varde	29
Tarm	15
Grindsted	15
	98

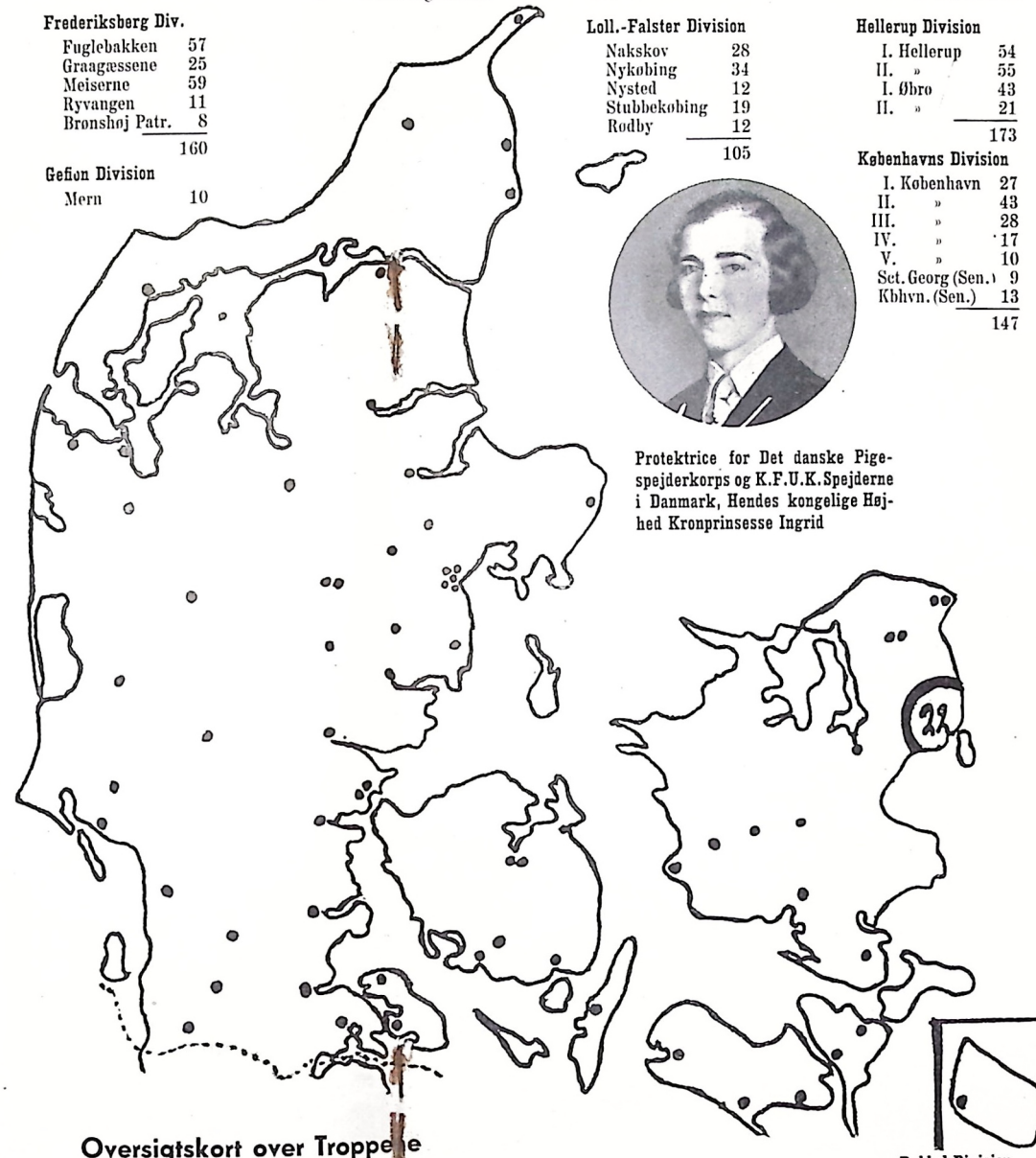
Div. chef, Frk. G. Lund

Frederiksberg Div.

Fuglebakken	57
Graagessene	25
Meiserne	59
Ryvangel	11
Bronshøj Patr.	8
	160

Gefion Division

Mern	10
------	----

Protektrice for Det danske Pigespejderkorps og K.F.U.K. Spejderne i Danmark, Hendes kongelige Højhed Kronprinsesse Ingrid

Oversigtskort over Tropicke

Antal Medlemmer:
3006

Div. chef, Frk. K. Hartvig

Dybbøl Division

Aabenraa	66
Sønderborg	58
Nordborg	13
Graasten	25
	162

Reventlow Division

Korinth	61
Faaborg	37
Svendborg	37
Rudkøbing	27
	162

Div. chef, Fru Egmosen Hansen

Vildgæssenes Division

Svappavara	23
Sarjektjokko	21
Oviksfjeldene	16
Vassijaure	26
	86

Div. chef, Fru Aase Andersen

Sct. Knuds Division

I. Odense	25
II. "	22
III. "	22
Kerteminde	6
	75

Div. chef, Frk. L. Løytved

Skamlingsbanke Div.

Haderslev	12
Toflund	13
	27

Frk. Grethe Biering

Korpset er
Medlem af
World Association of Girl
Guides and Girl Scouts

Spejderloven

1) En Spejders Ord staar til Troende 2) Vær tro mod Konge, Fædreland, Forældre og Foresatte 3) Vær ærlig og paalidelig 4) Vær en god Kammerat 5) Vær ridderlig og hjælpsom mod enhver 6) Vær god mod Dyr 7) Vær lydig mod den, som har Ret til at byde 8) Vær frejdig og arbejdsom med Liv og Lyst 9) Vær sparsommelig og ordentlig 10) Vær ren i Tanke, som i Ord og Handling

Spejderløftet

Jeg lover at gøre mit bedste for at være tro mod min Gud og mit Land, at være vaagen, modig og ren, og at holde Spejderloven

Spejder-
bevægelsen
er
Aktivitet

En lille Spejder stod ved Bagerens Butik og nu skal I høre, hvordan det gik. Hun havde netop hos Fader hentet sig Penge til Spejderkontingentet, men Bagerens Kager og Slik hende fristed, og ind ad Døren hun sagte listed. „Naar jeg skal Lakrids og Ispinde hente, saa maa skam Troppen paa Pengene vente.“

Vær sparsommelig og ordentlig!

Og Redaktøren kan slet ikke li'et — hun ser paa en Regning fra Trykkeriet. Hvordan mon betale — hvordan hitte Rede paa det Antal Blade, hver Trop vil udbede, naar aldrig fra Troppene Penge jeg ser? En skønne Dag Bladet udkommer ej mer

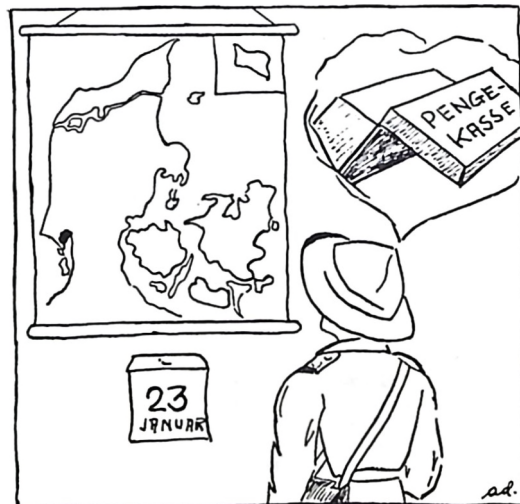
Divisionschefen sidder paa sit Kontor, „i Dag maa de komme — det sikkert jeg tror.“ Hun Postbudet spør, om han ej har Penge. „Endnu ej, Frøken, det varer nok længe!“ For Alvor nu bli'r Divisionschefen vred, fem Rykkerbreve hun sender afsted: „Hvornaar kan jeg N. N. Trop mon lære lidt mere præcis med de Penge at være? Det vilde for Porto og Slid mig spare, hvis ikke det altid saa længe skal vare!“

En Tropsfører ser i sin Regnskabsbog men bliver dog deraf ej vid're klog — fortvivlet de blanke Blade hun vender og kaster et Blik paa sin Kalender. Endnu har jeg Kontingent ej sendt, det bliver forsinket en Maaned omtrent.

Paa Spejderskolen Korpssekretæren er ved at blive helt blød paa Pæren. Hun ærgerlig Landkortet frem har hentet, fra mange Byer har Penge hun ventet. Af dem skal hun nemlig bruge en Masse. men tom er nu hendes Pengekasse. Fra alle Sider kun Krav der lyder, og rasende mangen Gang hun udbryder: „Hvor er de Divisionschefer slemme til Kontingentet helt at glemme!“

Og al den Møje »de store« kun fik, fordi en lille Spejder til Bageren gik!

Vort Chalet

Vort Chalet - our Chalet - notre Chalet

Fællesnordisk Artikel, udsendt af »Trekloveren«
(Sverige Flickors Scoutförbund)

Det tilhører os alle, dig og mig, Alverdens Pigespejdere, og hvis du har været der og set det, kender du det helt. Du har et Hjem dernede i de sneklædte Alper, et Hjem, der altid staar aabent for dig, og hvorhen du tit sender mange længselsfulde Tanker.

Men hvordan er Vort Chalet blevet til? spørger maaske mange Pigespejdere her oppe mod Nord. Det skal jeg fortælle dig om. Det var paa en Verdenskonference i Polen, tror jeg, at en eller anden fortalte, at Drengespejderne havde faaet et internationalt Hjem i Kandersteg i Schweiz. „Tænk, hvis vi ogsaa havde eet,“ sukkede nogen. Forestil jer alles Lykke, da en amerikansk Dame, Mrs. James Storrow, rejste sig op og sagde: „Jeg giver jer et“.

Vort Chalet var der ikke uden videre. Hvor skulde det bygges? Hvilket Land skulde vælges? Der kom mange Spørgsmaal og mange Forslag. Schweiz var et neutralt Land, Belliggenheden var udmærket — Terrainet fortræffeligt — altsaa Schweiz. Saa langt kom man paa den Konference. Næste Foraar tog Dame Katharine Furse, Verdensbureauets Chef, til Schweiz og i Bern mødtes hun med nogle schweiziske Førere, deriblandt Berns Divisionschef Frk. Ida von Herrenschwand, nu kendt og elsket over hele Verden som Falk. De diskuterede Spørgsmaalet og Falk blev begejstret. „Hvorfor taler De kun, hvorfor sætter De ikke Fart i Arbejdet?“, var hendes Ord. „Værsgod, sæt De det bare i Gang, hvis De gerne vil!“ svarede Dame Katharine. Fra den Dag blev Planerne mere og mere Virkelighed. Falk rejste hele Aaret rundt i Schweiz og søgte efter velegnede Pladser, og da

Sommeren næste Aar kom og med den Mrs. Storrow, havde hun mange Forslag. Saa rejste de sammen rundt i Schweiz og saa paa de foreslaaede Pladser. „Nej, den er ikke god.“ „Og den ligger for nær ved Hovedvej“. En anden laa for afsides, det gik ikke! Til sidst fandt Mrs. Storrow en Plads, som hun vilde have, men det var en, som Falk sagde slet ikke kunde bruges. Hvad var der at gøre? En Uge senere skulde de rejse til Konference i Foxlease, og der skulde Resultatet af deres Undersøgelser forelægges. Mrs. Storrow fortalte om den vidunderlige Plads, hun havde fundet, og — — ak og Ve — saa rejser Falk sig op og siger, at Pladsen slet ikke er ideel.

Eftersøgningen begynder igen, og nu har Falk faaet en lang Liste paa, hvordan Pladsen skal være beskaffen. Hvis man har set de Krav, Listen stiller, tvivler man paa, at en saadan Plads nogensinde skulde findes. Det var lige ved, at Falk ogsaa tvivlede. Adalboden i Berner Oberland var et af de sidste Tilflugtssteder og derhen styrede hun sine Skridt. Pludselig fik hun den Idé at undersøge Bjergskraaningerne paa den anden Side af Adalboden oppe ved Eggetli, maaske var der Muligheder. Hun ser over til den anden Side, og pludselig standser hendes Blik ved nogle smaa Træer, der oppe paa Skraaningen lige under Lohner-Hytte. „Der maa jeg hen,“ var Falks Tanke, og saa tog hun derhen med Chalets fremtidige Arkitekt, Hr. de Sinner. Besøget resulterede i et Telegram til Amerika: „Jeg tror, jeg har fundet Pladsen“. Svaret kom øjeblikkelig; det lød: „Køb den.“ Og paa nogle faa Dage var Handelen afsluttet.

Saa kom en lang Tid med Forberedelser; der blev lagt Vandledning og bygget Vej o. s. v — alt nødvendigt, men ikke saa morsomt, da det bare kostede mange Penge, men ikke skabte noget synligt. Til Slut begyndte Byggeriet; hver Uge tog Falk derhen, hver Uge var man kommet lidt længere, indtil man ved Juletid 1931 kunde fejre Rejsegilde. Det skete med en flot Indbydelse til alle Arbejderne, en Fest hvor Falk maatte danse med alle Gæsterne, som slet ikke vilde gaa hjem igen. Den Fest lagde Grunden til det Venskab, som endnu eksisterer mellem Folket paa Egnen og Chalets Beboere. Falk er afholdt af alle, og hvor du end gaar omkring i Egnen nær Chalet, møder du et venligt „Grützi“. Chalet'et voksede stadig, og det blev Sommer 1932. Indretning, Møbler, Farver — tusind Ting surrede i Falks Hoved, da Mrs. Storrow kom; det var i Maj. Alle Foraarsblomsterne stod i Flor og der var skønt. „Her vil jeg have mit eget lille Chalet,“ sagde Mrs. Storrow. Vort Chalet skulde aabnes den 31. Juli og da skulde alt være færdigt, selv Mrs. Storrrows Hus med 2 Soveværelser, 2 Badeværelser og en Opholdsstue. Hun fik Idéen 6 Uger før Aabningen, og den 31. Juli var alt færdigt, endog Baby-Chalet'et, som det efterhaanden kaldes.

Ja den store Dag nærmede sig; den kom med straalende Sol efter mange Ugers Regn og Taage, som man ikke kan gøre sig Forestilling om, hvis man ikke har oplevet det. Lord og Lady Baden-Powell, Mrs. Storrow, Verdenskonferencens Medlemmer og Masser af Pigespejdere samledes for første Gang paa Vort Chalet. Det

var en Dag, som Deltagerne aldrig vil glemme.

Det var Chalet'ets Historie i korte Træk. I Sommer har vi fejret dets 5-Aars Fødselsdag, og vedblivende ser Chalet'et lige fint og skinnende rent ud, som den Dag, med sit lyse Træværk. Vil du komme indenfor med mig, saa skal jeg vise dig det.

Naar du kommer ind, hænger du Frakken i Entréen, og hvis du har store Støvler, maa du tage dem af, eller tage et Par Kæmpetøfler udenpaa, for der er Parketgulv paa Chalet. Medens vi er i nederste Etage, kikker vi lige paa Badeværelset. „Spar paa det varme Vand,“ læser vi paa 3 Sprog paa Dørene til de smaa Baderum, alt nydeligt tegnet.

Men du faar ingen Bad, du har ingen Badebillet. Vi gaar videre i Stedet for. Vi gaar op ad Trappen og ind i Spisesalen. „Ravissant, tres joli, lovely, fabelhaft,“ jeg hører endnu alle de forskellige Udbrud fra dem, som jeg har vist Chalet'et til i Sommer. Ja, den er eventyrlig dejlig, den Stue med sine faste Bænke, Stole med udskaarne Trekløver, de lyse umalede Vægge, den store aabne Pejs og paa Gulvet det svenske Kludetæppe. Vi fortsætter ind i „Great Britain“, det lille Bibliotek, hvor du kan finde Spejderbøger fra hele Verden og ogsaa andre Bøger at underholde dig med paa regnfulde Dage. Inde i „Amerika“ kan du bagefter finde et Fristed, hvis du vil have det roligt og fredeligt.

Men du har endnu ikke været inde i Køkkenet, du har ikke truffet Emma og Rosa, Verdens flinkeste Hjælpere. De har en forbavsende

Taalmodighed med alle Spejdere, som kommer paa Lynvisit og hjælper dem med at skrælle Kartofler og rense Grønsager eller vaske op el. lign. og som altid laver Uorden i deres fine Køkken. Jeg kan altid høre Emmas Nødraab: „Lille Frøken hvad hedder — Lad være at pudse Næsen i Glasklædet — paa engelsk?“

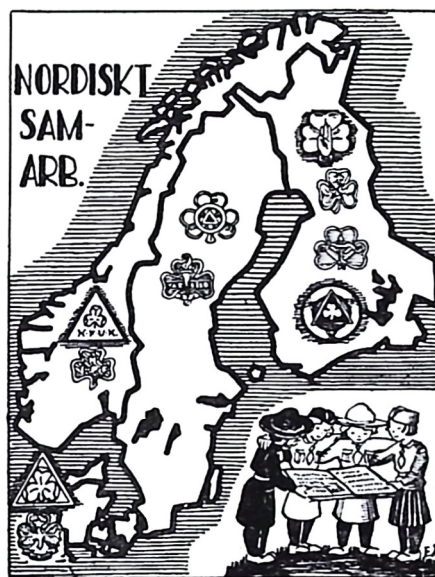
Atter op ad Trapperne. Hvor vil du bo? I det blaa, gule, grønne eller orangefarvede Værelse? Alle disse har Senge til 3 Personer, alle er lyse og venlige og pæne. Men „the room for seven“, Værelset til 7 tiltaler dig nok mest, hvis du er Spejder og 14 Aar. Det har 7 Brikse ved Siden af hinanden indbyggede i Væggen og ser ud som en eneste lang Seng med det mest henrivende Indianertæppe i straalende Farver; men du aner ikke, hvilken Videnskab det er at rede dem rigtigt. Der findes ogsaa Værelser til een Person, men det er ikke mange, saa du maa mindst være Divisionschef for at redde dig et saadant et. Hvis du gaar op ad en Trappe til, finder du Halmmadrasser med Tæpper ordentlig anbragt ved Fødderne og Klæderne hængt paa Bøjler langs Væggene. Fra Sovesalens Vindue har du den mest storslaaede Udsigt over Wildstrubel, det højeste Bjerg i Engstligental.

Nu har jeg vist dig det vigtigste, vil du høre mere? Jo, hvis du kommer derned bliver du straks anbragt i en Patrulje; hver Patrulje har sin daglige Opgave: at dække Bord, vaske op, skrælle Kartofler — passe Lejrbaal og hejse Flaget. Det lyder forfærdelig meget, men i Virkeligheden er det gjort vældig hurtigt, og du behøver ikke at forspilde dit Livs Chance til at bestige et Bjerg for at blive hjemme og vaske op. Der findes altid en venlig Sjæl, som gør det, naar du selv er borte.

Der er saa meget, som sætter sig fast i Sindet, naar man har opholdt sig en Tid paa vort Chalet. Det man husker bedst er vist Lejrbaalene — Sangen. Aa, du nordiske Pigespejder, jeg haaber du kan synge, naar du kommer derned; du aner ikke, hvor dejligt der synges ved de Lejrbaal. Og den Mængde af Sange. Jeg kan naar som helst høre de 2 Husmødre Falk og Cigognes Stemmer, altid tostemmigt. Ja, en imponeret Englænder sagde til mig, at de kunde synge trestemmigt sammen de to. Bestandig har de nye Sange, nye Melodier paa alle mulige Sprog.

Det var en lille Smule om Vort Chalet og jeg slutter med Haabet om at møde mange Spejdere fra vore nordiske Lande dernede næste Sommer. Begynd at spare i Dag, saa kan du maaske rejse derned om nogle Aar. Jeg har i Sommer mødt store Grupper af engelske Seniorspejdere, enkelte Pigeboern, tilmed Fabrikspiger, som har meget smaa Indtægter og som har sparet i mange, mange Aar for derefter at rejse til Chalet og tilbringe en eller flere uforglemmelige Uger der. Det er maaske deres eneste Rejse i Livet, men den er et vidunderligt Minde for dem.

Karin Wählstrand.

Hilsen
fra
Baden
Powell

Juni, 1937

Jeg blev meget overrasket og glad for at faa at vide, at Pigespejderne i de skandinaviske Lande gerne vilde have en Hilsen fra mig. Maa jeg fortælle dem følgende Oplevelse?

Da jeg var Soldat i Krigen i Sydafrika, havde Boerne en Afdeling skandinaviske frivillige, som kæmpede paa deres Side. Disse frivillige var de tapreste af vore Fjender, og vi havde derfor ogsaa Respekt for dem. Da jeg for 2 Aar siden var i Sverige, traf jeg en Mand, der havde været Kommandant for den skandinaviske Afdeling. Han fortalte mig, at dens Medlemmer hver var blevet dekoreret med en Medalje, og at i deres Navn vilde han gerne overrække mig

den Medalje. Saaledes fik jeg en Medalje for at kæmpe mod mig selv! Men jeg satte megen stor Pris paa den Ridderlighed, Skandinaverne viste ved at gøre mig den Ære.

Ved et Tilfælde viste Kommandanten mig, at der er indgraveret et stort Kors i Medaljen, og i de 4 Hjørner, det danner, er de 4 skandinaviske Landes Vaaben: Sveriges, Norges, Finlands og Danmarks, og han tilføjede, at alle de 4 Lande sammen med Storbritannien har Korset i deres Flæg, medens de fleste andre Lande har Striber.

Disse skandinaviske Lande i Norden er knyttet til hinanden baade med Blodets Baand og ved den kristne Tro paa Fred og gensidig Velvilje.

Baden Powell of Gilwell.

(sign.)

Inter- nationalt Nyt

I sidste Blad læste vi om Verdenskomitéens Planer om et internationalt Pigespejderhus i London. Bidrag dertil er allerede indkommet. Lady Baden-Powell var en af de første, som meldte sig, og hun ledsagede sin Gave med følgende Brev:

Samtidig med vort Sølvbryllup fejrer jeg personlig min 21-Aarsdag som Spejder, og til Minde derom sender jeg Thinking-day Fondet 7665 Pennystykker, en Penny for hver Dag i disse mange travle og lykkelige Aar, hvor jeg har oplevet Spejderlivets Glæder sammen med Jer.

Jeg vil aldrig tilstrækkelig kunne vise min

Taknemmelighed mod Spejderbevægelsen for, hvad den har bragt mig af aandelige Interesser, ivrig Stræben, dejlig Kontakt med mange af Livets Sider, godt Kammeratskab og stadigt haardt Arbejde, delt i Begejstring og Kærlighed med de bedste Venner hele Verden over.

I Taknemmelighed over alt dette giver jeg denne lille Gave og haaber, at selv den lille Sum, som jeg kan give, maa kunne støtte den store nye Plan: at indrette vort Verdens-Bureau i et internationalt Hjem for Pigespejdere.

Det er mit Haab, at dette nye Skridt fremad maa naas i de kommende Maaneder. Og det vil ske, hvis der kommer Hjælp og gavmilde Støtte fra andre, der — ligesom jeg — vil være villige til at sende deres Pennyer som en kærlig Takkegave for, hvad Spejderbevægelsen har betydet for dem og givet dem.

sign. *Olave Baden-Powell,*
Verdens-Pigespejderchef.

Da jeg læste dette, var min første Tanke, at jeg ogsaa vilde give en 10 Øre for hver Dag, jeg havde været Spejder — men jeg skal indrømme, at jeg opgav Tanken, da det gik op for mig, at det vilde blive over 700 Kr.! Der er imidlertid mange Muligheder mellem 700 Kr. og 10 Øre for os gamle — og maaske er der en eller anden yngre Spejder, der kunde faa Lyst til at tælle Dagene og sende en 10 Øre for hver. I hvert Fald synes jeg, vi er mange, der bør forhøje Beløbet lidt i Aar, om ikke andet, saa ved at sætte et 0 bagved. —h.

Agitation . . .

Du sku' meget hellere
være Blaamejse . .
det er saa sjovt

1918

SPEJDERBLADET

1938

„Pigespejderne“ er Det danske Pigespejderkorps Organ, og det skulde hver Maaned komme til Spejderne som en Hilsen fra det Korps, der er vort. Bladet skal baade for Spejderne og for andre, som ser det, vise Korpsets Ansigt, saa alle gennem det kan se, hvad det danske Pigespejderkorps er, hvordan vi arbejder og hvad der er vore Maal.

Jeg magter ikke den Opgave alene. Kan du hjælpe mig et Skridt frem mod det Maal, saa gør du en good-turn mod dit Korps og mod dine Spejderkammerater.

Redaktøren.

1. Hvad synes du om Bladet?
2. Og hvad savner du i det?

Divisionschef:

1) Bladet er bedre og morsommere i den sidste Tid. Vi har en dygtig Redaktør, der har faaet Folk til at interessere sig for Bladet, men der burde være endnu flere, der sender Bidrag til det.

2) Vi skulde kunne lære mere gennem vort Blad. Vi savner korte indholdsrige Artikler med meget Billedstof om Lejrteknik, Samaritergerning, woodcraft og meget andet.

Troppsfører:

1) Jeg synes, det er et godt Blad, vi har, der uden Tvivl er af stor Betydning for Korpset.

2) Kun ønsker jeg, at *Chefen* herigennem vilde give os en lille Opstrammer nu og da, og at der var noget mere om woodcraft (f. Eks. om Oplevelser i Naturen), og at de nordiske Artikler maatte blive oversat, for vi maa jo passe paa, at Bladet hovedsagelig bliver for de 11-14-aarige, da de er langt de talrigeste i Korpset.

Blaamejsefører:

1) Jeg synes vældig godt om det, navnlig i den sidste Tid. Før var det saa tørt og vanskeligt at komme igennem, nu derimod ønsker jeg, at det var meget længere.

2) Men bare der dog vilde komme noget for Blaamejseførere, vi bliver forsømt, synes jeg.

Patruljefører:

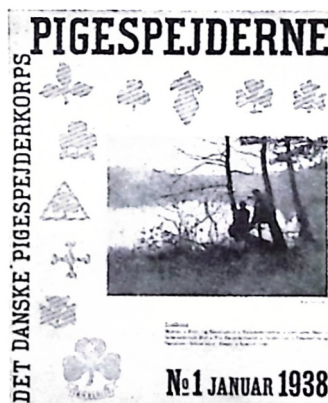
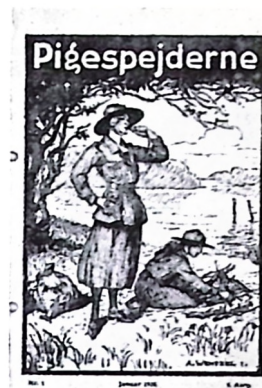
1) Det er nærmest kedeligt. Der er alt for mange Rapporter fra Lejre, Fester og Ture, som kun de, der har været med, interesserer sig for, og de kendte det endda i Forvejen.

2) Lad os faa nogle ordentlige Artikler, vi kan lære noget af, og Anmeldelser af Bøger for Folk, der er over 12 Aar.

Spejder:

1) Det er da meget godt.

2) At der var morsomme og ikke alt for lette Opgaver og Konkurrencer, og at vores Chef skrev noget i Bladet. Min Patruljefører siger, hun taler saa godt.

REDAKTØRER

Estrid Ott
1918-1920

Inge Boye Petersen
1920-1922

Korpset
1922

Fru Karen M. Rasmussen
1923

Fru Johanne Marie Willer
1924-1931

Fru Hanna Holmblad Lund
1931-1938

E t B e s ø g p a a D e p o t e t

Det er Graavejr og Taage, da jeg svinger fra Raadhuspladsen ned ad Vester Voldgade, men der faar jeg straks Øje paa noget, som lyser op i det taagede Vejr. Lidt længere nede i Gaden hænger en Vimpel — grøn med hvid Trekløver — ud over Fortovet. Jeg gaar hurtigere — her maa det være. Og det viser sig at være rigtigt, paa Vimplen staar der „Pigespejderdepot“. Jeg vidste nok, at Depotet var flyttet ned i Stueetagen, og det er heller ikke til at tage fejl af, i de to Vinduer møder jeg mange velkendte Ting: Gryder og Trommer, Støvler og Rygsække og inde bag ved anes mange andre Herligheder. Paa det tredie Vindues matte Rude staar: „Det Danske Pigespejderkorps“, og jeg genkender ogsaa vor Bestyrelsesformand Fru Lassens dejlige Farveklip af Pigespejderen, den tager sig vældig godt ud. Her inde bagved maa det være, Kontoret har til Huse.

Med store Forventninger stiger jeg saa ind paa Korpsets Depot, og jeg bliver ikke skuffet. „Butikken“ er i et stort lyst Værelse, der er nydeligt indrettet med Glasmontre, Hylder og Skabe, og har jeg nogensinde været i Tvivl om, hvilke Ting vort Depot handler med, saa er jeg det ikke mere, det er bare kedeligt ikke at have saa mange Penge, at man med det samme kunde købe alle de Ting, man opdager, som man meget gerne vil have. Men nu ved jeg da, hvad jeg ønsker mig til baade Fødselsdag og næste Jul! I Diskens Glasmontre ligger mange fristende Ting, Spisebestik, Knive og Dolke i alle Størrelser, Kompas, Kortmaalere, Bogmærker og meget andet. Paa Hylderne bag Glasdøre lyser Tallerkener og Krus i glade Farver, og der er Tværsække og Korttasker og alt hvad der hører til Lejr- og Vandreudstyr — øverst oppe en lang Række Rygsække i forskellige Modeller. Jeg lægger ogsaa Mærke til, at Depotet har et rigt Udvalg af god Spejderlitteratur. Af strikkede Ting er der lige fra blaa og hvide Vanter til

Slip-over og langærmede Trøjer med Lynlaas. Depotet fører ogsaa de dejligste Støvler og Sko (garanteret vandtætte). En Dunsovepose op-hængt i hele sin Længde kalder Minder frem om „en Sommernat i Lejren“, ved Siden af paa Stativet hænger Uniformer og Vindjakker, som har gjort en saadan Succes, de er ogsaa ualmin-delig praktiske og pæne.

Døren gaar ustandseligt og hver Gang ringer en ihærdig lille Klokke, man kommer for at se og spørge, for at prøve og købe. Smaa Spejdere, store Spejdere og mange Forældre ser paa Varerne med samme Interesse, foran Spejlet prø-ves Hattene, om de kan sidde i den rigtige Vin-kel! Ind imellem ringer Telefonen, Bestillinger noteres fra nær og fjern, „jo, det skal nok blive sendt omgaaende“. Fra det store Værelse bagved „Butikken“ høres Raslen af Papir — jeg kigger indenfor — her pakkes alle Pakkerne, der skal sendes ud over Landet, og den mægtige Stabel færdige Pakker fortæller om alle de Be-stillinger, der er kommet med Posten til Mor-gen. Paa det store Bord midt i Stuen ligger Ær-mer og Skulderstropper, Lommer og Kiler, det er Uniformerne, der bliver klippet.

Som jeg staar her føler jeg mig baade glad og stolt, for dette er jo ogsaa mit Depot, jeg ejer ogsaa en lille Del deri, for det er mit Korps' De-pot. Det er baad dit og mit, og vi skal være med til at støtte det, at bære det frem. Støt dit De-pot ved at anbefale det og ved selv at købe dit Udstyr der og ingen andre Steder.

Under mit lille Besøg her paa Depotet har jeg ogsaa faaet Lejlighed til at hilse paa dem, der arbejder med det. Depotets Bestyrer, Frk. Ehren-skjöld, ogsaa kaldet „Ingse“, modtager alle med samme Venlighed, hvad enten de kommer for at købe eller for at se paa Tingene eller — bare for at kigge indenfor og snakke lidt! Hun arbej-der med Skræddersaksen, ekspederer Kunderne, fører ud og ind i tykke Regnskabsbøger og mod-

tager Varer fra de forskellige Leverandører, alt sker lige stille og roligt, som om hun kun havde den ene Ting at tænke paa i Øjeblikket.

Og saa vil jeg sige hende Tak, men det skal være en Tak fra os alle, og derfor kommer den her. Vi ved alle, at der stilles store Krav til Lederen af vort Depot, men vi kan vist være enige om, at vel næppe nogen kunde have løst denne vanskelige Opgave bedre end „Ingse“. Og det siger vi hende Tak for, at hun har gjort

vort Depot af i Dag til det, det er, i Løbet af den forholdsvis korte Tid, hun har staaet for Ledelsen.

En dygtig og trofast Medhjælper har hun i Ingeborg Christiansen, som med aldrig svigtende Interesse er gaaet op i sit Arbejde for Depotet. Og alle I, som faar smaa og store Pakker tilsendt med Posten, sender sikkert Ingeborg en taknemmelig Tanke, naar I ved, at det er hende der blandt meget andet ogsaa sørger for dem.

Den lette Side er grundet paa Pladsmangel udgaaet af Februarbladet.

De Rapporter, som kom for sent til Januar-Bladet, blev der ikke Plads til i dette Blad — saa de gik i Papirkurven. — Vær præcis næste Gang.

Førerbladet. Abonnement 2,00 Kr. aarlig, sendes paa Postgiro 33633, Karen Hartvig, Sønderborg. Alle Fører og Spejdere over 18 Aar kan abonnere paa Bladet.

Løsning paa Præmieopgaven: Linien: Saa frisk som Suset i Skoven, fra: „Hvis Danmarks kommende Dage“. Gavekortet blev vundet af: Annalise Hanrath, Havnen, Grenaa.

Tegneren Jensenius, hvis morsomme Tegninger I alle kender fra Aviser og flere Børnebøger, har foræret Bladet Tegningen til den kulørte Forside. — Tak!

Nye første Klasses Spejdere: Elsa Andreasen (Dres), 1. København Trop.

DU som ikke er Spejder

fordi du ikke maa

du skal prøve paa at faa dine Forældre bort fra den Idé, at det kun er noget for Drengene. Faa dem til at forstaa, at Pigespejderbevægelsen er noget helt for sig selv. — Bed en Fører fortælle dem, hvem vi er, og hvad vi vil. Mon de saa ikke bliver meget interesserede — og tilfredse, naar de mærker, hvor meget du faar ud af at være Spejder —

fordi du ikke har Tid

dig ser vi i Uniformen, inden 14 Dage. For du har Tid. Inddel din Tid fornuftigt, og du vil se, hvor megen Fritid, du hidtil har sløset bort til ingen Verdens Nytte. Spejderbevægelsen er den bedste Fritidsbeskæftigelse, som du kan faa Udbytte af for Resten af Livet. Har du blot Interesse og Lyst, saa kommer Tiden næsten af sig selv —

men nøjes med at trække haanligt paa Skuldrene

af dem, der „gider“, mon du ikke alligevel inderst inde har morderlig Lyst til at være med i deres frie, friske Kammeratliv uden Sladder og Pjank? Og mon du ikke engang imellem ligefrem længes efter at være lidt primitiv, at kaste alle dine „fine Fornemmelser“ overbord og trave syngende henad en pløret Landevej med Regnen lige i Ansigtet og blæse Pudder og Haarbølger et langt Stykke? Jo, saamænd gør du saa, — og hvor du trænger til det —

ved du egentlig, hvad Pigespejderbevægelsen er?

Mon det staar for dig som noget fjernt og ligegyldigt, noget som ikke kommer dig ved? Men det kommer i høj Grad dig ved, det kommer alle Pigeboern ved. V a a g n o p — o g k o m m e d ! I aner ikke, hvad I gaar Glip af: glimrende Kammeratskab, Friluftsliv i nær Kontakt med Naturen, Kendskab til mange praktiske Ting og frem for alt Spejderaanden, som gaar igennem det hele, og som skyldes Spejderbevægelsens Kerne: S p e j d e r l o v e n og S p e j d e r l ø f t e t .

Der ligger en Bunde Muligheder for os, naar vi er Spejdere, — og derfor gaar du ogsaa hen og

melder dig til de **BLAA** Spejdere.

Hvordan Kirsten blev Spejder

Kirsten Lund var en meget ensom lille Pige. Maaske var Grunden den, at hun var eneste Barn og var aldrig kommet sammen med Jævnaldrende. Hun kedede sig tit og vidste ikke, hvad hun skulde foretage sig, selv om hendes Værelse var fyldt med smukke Dukker og meget andet Legetøj. Ude i den pragtfulde Have havde hun Løbehjul og Bolde; men med det kunde hun da ikke blive ved med at lege, syntes hun.

En smuk Foraarsdag sad Kirsten udenfor paa Terrassen sammen med sine Forældre og spiste til Middag. Pludselig lød der Sang ude paa Vejen og Trampen af Støvler. Kirsten saa uvilkaarlig derhen og opdagede en Flok Pigespejdere, der marcherede forbi Haven. Hun vilde løbe hen til Laagen, men blev standset af sin Fader, der i en lidt gnaven Tone spurgte, om hun ikke kunde tænke sig at holde Bordskik. Stille satte Kirsten sig atter paa sin Plads, men sendte af og til et stjaalent Blik ud mod Vejen, hvorfra Sangen var kommet.

Nogle Timer senere, da Faderen var gaaet tilbage til sit Kontor inde i Byen, og Moderen var paa Visit, hang Kirsten over Havegærdet og ventede paa, at de blaa Pigespejdere vilde komme tilbage. Tænk, hvis hun var imellem dem og kunde le sammen med dem. Men, nej, det fik hun aldrig Lov til, og desuden havde hun hørt noget om, at man skulde udføre visse Pligter, og det var jo ikke sikkert, hun kunde det, saa det gik nok ikke. Endelig saa hun Spejderne komme tilbage, og idet de gik forbi, vinkede hun til en af dem og bad hende komme hen til sig.

„Hvor har I været henne?“ spurgte hun nysgerrigt. Den lille Spejder svarede straks beredvilligt. Jo, de havde været ude i Skoven for at finde Dyrespor, og paa en aaben Plads havde de gravet et Feltkomfur og lavet Havregrød. De havde ogsaa lavet forskellige smaa Ting, som en Tøjkrog, en Jasminbusk og lignende.

„Hvad er en Jasminbusk for noget?“ forhørte Kirsten sig. Ogsaa dette fik hun straks Forklaring paa.

„Nu er det min Tur til at spørge,“ lo den fremmede Pige. „Hvorfor er du ikke blevet Spejder. Du ser ellers ud, som om du kunde have godt af at blive det. Og du kan stole paa, det er sjov; men derfor maa du ikke tro, det er bare Fest og Halløj hele Tiden. Vi lærer ogsaa om vort Flag, og om hvordan man skal helbrede Saar, lave Mad, sy, og saa videre.“

„Jeg tror ikke, jeg faar Lov,“ kom det lidt flovt fra Kirsten.

„Snak om en Ting,“ kom det rask fra den anden; „dine Forældre ved bare ikke, hvad Spejderbevægelsen gaar ud paa, det maa du naturligvis forklare dem. Men nu maa jeg løbe; her har du min Spejderhaandbog, den kan du læse i og vise dine Forældre. Farvel med dig! Jeg kommer i Morgen ved denne Tid for at se, hvad du har faaet ud af det.“

Saa løb hun; men Kirsten stak Bogen op under sin Bluse og gik ind paa sit Værelse.

Jo længere hun kom frem i Bogen, desto ivrigere blev hun. Først Spejderløftet og Spejderloven, og saa kom alt om Spejderbevægelsen.

Da de sad ved Bordet den Aften dristede hun sig til at spørge om det.

Hendes Fader lagde Kniv og Gaffel fra sig og saa paa hende. „Vrøvl og Tosseri med dig,“ sagde han vredt. Men Kirsten gav ikke op. Omstændigt gav hun sig til at forklare alt, hvad hun vidste om Spejderne, og tilsidst lagde hun Bogen foran ham paa Bordet.

Han saa først ligegyldigt paa den; men saa var der noget, der fangede hans Opmærksomhed. Det var Billedet af Lord Baden-Powell og Lady Baden-Powell. Han puttede Bogen i Lommen; men Kirsten kunde se paa hans Ansigt, at hun ikke helt behøvede at opgive Haabet. Hendes Moder rystede kun paa Hovedet og saa bekymret paa hende, idet hun sagde: „Naar du har spist, maa du nok hellere gaa op og i Seng, du ser ud, som om du har Feber.“

Da Kirsten var forsvundet, og Forældrene sad ved Kaffen, bemærkede Direktør Lund eftertænksomt: „Der er maaske noget i det, Pige-barnet sagde. Hun vilde have godt af at kom-

me ud i den friske Luft, hun er blevet noget bleg i den sidste Tid, og ingen af os har jo rigtig Tid til at tage sig af hende.“

„Vi kan jo risikere, hun bliver syg, hun er jo alt for svag til den Slags,“ indvendte Fruen.

„Snik-snak, det vil kun gavne,“ lo Direktøren godmodigt og gav sig til at læse i den Bog, Kirsten havde efterladt.

„Hør nu her! Det er skam ikke det bare Vrøvl.“ Og han gav sig saa til at læse det Stykke højt om Spejderbevægelsen.

„Næh! maaske ikke!“ Fru Lund tvivlede stadig.

Samme Aften meget senere saas endnu Lys i Kontoret. Det var Hr. Lund, der ikke kunde løsrive sig fra den Bog. En Gang imellem udbrød han et eller andet, og læste et Stykke om igen.

To Dage senere saas en Flok Pigespejdere marchere forbi Direktør Lunds Villa. En brød ud af Flokken og løb ind i Haven og hen til Bordet, hvor Fruen sad og læste. Det var Kirsten. Hendes Kinder blussede, og hendes brune Arme slyngede sig om hendes Moders Hals; men dette varede kun et Øjeblik, saa saas hun atter mellem sine Kammerater, der sang: „Vær beredt.“

I.

Læs her hvad en Patruljefører mener om sit Arbejde
i det Aar vi nu er gaaet ind i

Hvad vil jeg gerne opnaa med min Patrulje i det kommende Aar

Patruljerne er det grundlæggende for Korpsen, hvilket mange vist ikke har gjort sig klart. Derfor, naar man staar overfor det, at skulle være Patruljefører for 6—8 nye Spejdere, maa man sætte sig ind i, hvad det er for et Ansvar, man tager paa sig, og derefter lægge sin Plan. Det er ikke nok, at man Dagen før hvert Møde sætter sig hen og siger til sig selv: „Nu vil jeg lægge Plan for i Morgen Aften.“ Det er selvfølgelig nødvendigt, men man skal ogsaa ved Aarets Begyndelse lægge en Hovedplan for hele Aaret, d. v. s. bestemme hvad man vil opnaa, hvad man vil lære og hjælpe disse 6—8 nye Spejdere med.

Spejderne skal selvfølgelig tage Prøverne og

uddannes til det praktiske Arbejde gennem dem, men det er slet ikke det vigtigste. Mange tror desværre, at de er nogle vældig gode Spejdere, naar de kan vise sig med en Væbner- eller Ridersnor og rigtig mange Aarsstjerner, men de tager sørgeligt fejl. Maaske er en lille 3. Kl. Spejder, som de ikke regner for noget, meget mere Spejder end de selv.

Hvordan det? Hvad er det, man skal lære sin Patrulje?

Det er Spejderaanden, det hele kommer an paa, og den finder alt det gode frem i en Spejder, og der er altid noget godt, selv om det sommetider er godt gemt. Der har Patruljeføreren sit store Ansvar, hun skal sørge for, at hendes Spejdere lærer Spejderaanden at kende paa den rette Maade. Det er et stort, men dejligt Ansvar.

Hvordan skal Patruljeføreren bære sig ad med det?

Den bedste Maade, hun kan hjælpe sin Patrulje frem, er at være et godt Eksempel for dem. Hun skal ved sin egen Færden i Hjem, Skole og Trop vise, at Lov og Løfte er mere end Ord for hende, og naar Spejderne, som jo gerne vil efterligne hende, ser det, kommer det ganske af sig selv at de ogsaa bliver præget af den rette Spejderaand.

Hun skal tage i Lejre og paa Traveture med dem, og saa skal hun vise dem, hvor smuk Naturen er, lære dem at lytte til alt det, Naturen hvisker til een og lærer een.

Hun skal lege med dem og give dem Ansvar og paa den Maade lære dem Kammeratskabsfølelsen.

Hun skal lade dem være med til Jule-goodturn og lære dem Glæden ved selv at undvære og give til andre.

Hun skal lære dem Kærlighed til Hjemmet, Hjælpsomhed, Fædrelandskærlighed, Agtelse for Flaget, og meget meget mere. Efterhaanden som Spejderne ser og lærer alt dette, kommer Spejderaanden til dem, og de lærer derved selv at søge efter det gode.

Har en Patruljefører opnaaet at se Spejderaanden herske i sin Patrulje, naar Aaret er gaaet, tror jeg, hun vil være glad og tage fat med nye og bedre Kræfter næste Aar, og saa naar hun nok et endnu bedre Resultat og kan derved hjælpe sit Korps, som hun elsker og ærer.

Lars.

PERSSENS
 •CLICHÉ-**RD**ANSTALT•
 BREDEGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

STORE PIGESPEJDERE

ønsker sig:

Marie Møller: „Hallo, Canada“

Et ungt Ægtepars interessante og spændende Oplevelser i Montreal, i St. Lawrence-Bjergene (Skovbrand, Børnejagt etc.) og paa en Biltur tværs gennem Canada.

Ingrid Okkels: „Under Spaniens Sol“

To unge Pigers Oplevelser paa en Biltur gennem Europa til Spanien, i Barcelona, Granada og Sevilla, til Revolutionen tvinger dem bort.

Rigt illustreret. Pr. Bind 4 Kr., indb. 5,50

JESPERSEN OG PIO

Det danske Pigespejderkorps Husholdningsskole

Spejderskolen ved Brahe-Trolleborg, Korinth, Fyn, oprettet 1922

Skoleaaret regnes fra 1. September til 1. Juli, senere Indmeldelse kan dog undtagelsesvis finde Sted. — Program tilsendes, og Indmeldelse kan ske ved Henvendelse til Frk. E. Flagstad

Skolen modtager ogsaa Elever, der ikke tidligere har været Spejdere — men under Opholdet paa Skolen skal Eleven dog staa i Det danske Pigespejderkorps

UNDERVISNINGSFAG: Madlavning — Rengøring — Vask — Syning — Strykning — Samariterkursus med Eksamen (anerkendt af Dansk »Røde Kors«) — Tysk, Engelsk, eventuelt Fransk — Havearbejde — eventuelt Husflid — Gymnastik — Sport og Spejdersport —

Endvidere kan Oplysninger faas hos Pigespejdernes Tropsfører i Byen

Elisabeth Flagstad

Spejderchef

Naka Haugwitz

Souschef

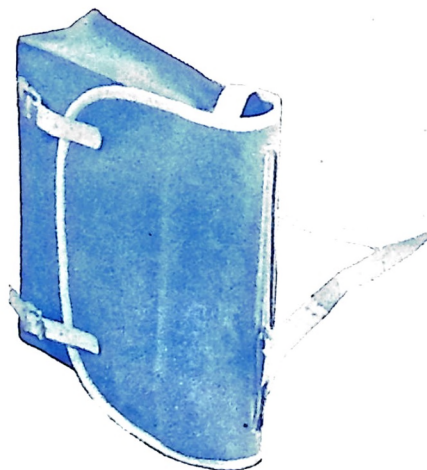
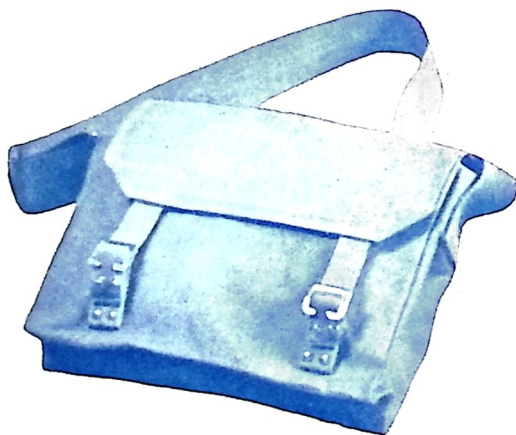
Til Lejr- og Vandrebbrug

Lille Model
fra 11–17,50 Kr.

Stor Model
fra 12,50–24,50 Kr.

Mejs Rygsække

Tværsække fra 3,50–6 Kr.

Køb dit Udstyr paa Korpsets Depot

PIGESPEJDERDEPOTET

Telf. Byen 2573 x

Vester Voldgade 94, København V.

Postgiro 40673

REDAKTION: FRU HANNA HOLMBLAD LUND, Læssøegade 198, Odense. (Hertil sendes alt angaaende Bladets Indhold.)
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til: »PIGESPEJDERNE«, Frk. Anne Marie Rasmussen, Sønderg. 7, Odense. Postgiro 363 02
EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI (DREYER), Odense. Afleveret til Postvæsenet den 17. Februar 1938.